

О, дай убо унесентъ въ
мертви

Но кедрентъ мръъ и гуй!

Засни моразъ подъ мори
звучи ти!

Не ти ли етица гуй?

О, кога отворить тазу
епиракиа и пролетень тегу
редове епошки си се чинатъ
другаръ който за тебе да
мисли.

8 I 929.

Търново

Приятелю ти
М. Кимур